

Bernat Coll

Psicòleg

Reeducació psicopedagògica o reforç escolar?

Abans de tot, cal considerar quins són els **motius** del baix **rendiment** acadèmic

Quan un nin presenta dificultats escolars, als pares se'ls presenten una sèrie de diferents alternatives per tal de millorar l'aprenentatge i el rendiment dels seus fills. Aquestes poden anar des del clàssic "apuntar a repàs" fins a matricular-los a una acadèmia d'estudi o la reeducació psicopedagògica.

Aquí no hi ha cap opció que resulti més beneficiosa que l'altra ni són necessàriament excloents les unes de les altres. Qualsevol pot ser beneficiosa i vàlida per aconseguir millorar els resultats acadèmics; la clau és fer una bona elecció en funció de cada cas. Abans de tot, cal considerar quins són els motius del baix rendiment acadèmic i tenir clar que cada una de les opcions esmentades anteriorment aborden la problemàtica des d'un punt de vista diferent.

La reeducació psicopedagògica principalment està orientada cap als infants que mostrin alguna dificultat concreta d'aprenentatge vinculada a la presència d'algun trastorn específic com la dislèxia, la discalculia, el TDAH, el TEL (Trastorn Específic del Llenguatge), el TANV (Trastorn d'Aprenentatge No Verbal), TEA (Trastorn de l'Espectre Autista), etc.

Altes capacitats

No obstant això, cal remarcar que també pot resultar útil i aportar molts beneficis per a aquells nins o joves que desitgen potenciar el seu rendiment encara que no pateixin cap trastorn, com també per a alumnes amb altes capacitats. En aquests casos, se sol enfocar la intervenció cap a una millora de la planificació, organització i eficàcia en la gestió del temps, a més de l'ensenyament de les tècniques d'estudi adaptades a cada perfil individual segons les pròpies competències i potencials capacitats. Per exemple, els infants que mostren un procés predominantment visual per sobre del

SUPORT. És necessari treballar sobre la motivació, l'organització i planificació. TJERK VAN DER MEULEN

lingüístic es beneficiaran de l'aprenentatge de tècniques que potenciïn el canal visual per sobre de l'auditiu.

La reeducació no està enfocada únicament i exclusivament sobre els continguts del currículum escolar; si bé algunes vegades es pot intervenir sobre algun aspecte concret d'una assignatura, com pot ser aprendre a resoldre problemes o fer divisions en el cas de les matemàtiques. La seva eficàcia es basa a anar més enllà i enfocar els seus objectius cap a la millora de les causes que fan que un alumne no estigui tenint un rendiment adequat.

És molt habitual trobar alumnes amb una baixa comprensió lectora o poca expressió escrita que si no corregeixen aquests problemes durant l'etapa de Primària es poden trobar amb moltes dificultats quan entren a l'institut. Per tant, per molt que es treballin sobre els continguts és difícil que puguin obtenir bons resultats si no comprenen bé allò que llegeixen o no saben expressar bé tot el que saben.

Motivació

A més a més, en la majoria dels casos sol ser necessari treballar sobre la motivació, l'organització i planificació, com també

la relació entre pares i fills en vers l'estudi per tal d'aconseguir que els alumnes siguin autònoms i se sentin capaços d'afrontar qualsevol dificultat per ells mateixos.

Aquesta tasca és essencial que sigui duta a terme per psicòlegs, pedagogs o psicopedagogs, ja que tenen els coneixements necessaris sobre les dificultats d'aprenentatge i les problemàtiques de comportament que hi poden anar associades. També realitzen una intervenció enfocada a la millora de les competències individuals implicades en els processos d'aprenentatge, com poden ser l'atenció, la me-

mòria, el raonament lògic o matemàtic etc.

Es basa a fomentar la generació i generalització d'estratègies i en el desenvolupament de recursos propis, a partir de les seves potencialitats, que permetin compensar i millorar les àrees on el rendiment és deficitari. Això comportarà una millora del rendiment acadèmic a mitjan i llarg termini.

El reforç escolar sol ser realitzat per un conjunt de persones més variat que pot anar des de mestres i professors fins a estudiants que molt sovint no tenen formació pedagògica específica necessària per treballar en

el camp de les dificultats d'aprenentatge. Per tant, en els casos de nins amb dislèxia, TDAH o un altre tipus de trastorn no sembla adequada aquest opció com a única estratègia d'intervenció. En canvi, pot resultar molt enriquidora i interessant la col·laboració entre un terapeuta reeducador i un professor de reforç escolar que estiguin fent feina amb el mateix nin de manera simultània, ja que un pot complementar l'altre i abastar més des del seu àmbit de coneixement.

En el cas de la reeducació, la intervenció sol incloure l'assessorament a pares. Aquest té com a objectiu informar sobre quines són les característiques de les dificultats observades durant l'avaluació neuropsicològica que es realitza prèviament a la intervenció i també la de donar pautes per al maneig de molts comportaments que es registrin a casa i siguin font de conflicte a l'hora d'estudiar o fer els deures.

Comunicació i coordinació

També engloba la comunicació i coordinació amb l'escolar per tal d'assessorar i informar de quines són les adaptacions curriculars o recursos que poden millorar el seu aprenentatge i resultats acadèmics.

Finalment, també implica la comunicació i el treball coordinat amb altres professionals que atenguin l'infant o jove, com poden ser el neuropediatre, el psiquiatre, el logopeda, etc.

En conclusió, si el que ens interessa és la millora dels coneixements en una assignatura específica, i si hi ha uns bons hàbits i tècniques d'estudi, és recomanable optar pel reforç escolar. En canvi, si ens trobam que el nostre fill presenta una dificultat específica d'aprenentatge, que existeixen altres factors de comportament que estan motivant un baix nivell de motivació i rendiment, o si el que es pretén és millorar les tècniques i hàbits d'estudi, és recomanable optar per la reeducació psicopedagògica. ■